Ao. 1858. | No. 143.

Dingsdag | 30 November.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
26 Nov. Van het slavenmeisje *Susanna Elisabeth*, geboren in 1858, dochter van *Henriette*; toebehoorende aan E. Herbert.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede Afkondiging.

Burgerlijke stand.

Paramaribo, den 28 November 1858.

Op den 19 November 1858, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Herman Gottlieb Küster
en
Philippina Strekeling.

Robert Begbie
en
Geertruida Elisabeth Arlaud.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
J. F. SAILE VANIER.

Tweede Afkondiging.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien zal onder de nadere goedkeuring van Z. Exc. den Gouverneur aan de minst inschrijvenden aanbesteden:

De levering der gedurende het jaar 1859 benoodigde VOEDINGSARTIKELEN,

ten behoeve van het Militair Hospitaal, ingevolge de voorwaarden, welke ter Administratie van Financien ter inzage liggen.

De bus der inschrijvings billetten ter Gouvernements Secretarie zal geligt worden op Donderdag den 2 December e. k., des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo, den 26 November 1858.
De Administrateur van Financien,
A. DE MAN.

[13027] Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels*, is gedevolveerd, op den 24 November 1858, de gerepudieerd Gemeenschappelijke Boedel van Richard Barber Austin en nagelatene huisvrouw Melicent Inniss, overleden op den 19 November 1858.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, om aan het Departement voormeld van hunne vorderingen aanteekening te doen en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op poene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 29 November 1858.
De prov. Curator,
DE JONG.

Eerste Advertentie.

(13383) Op Donderdag den 9 December, des namiddags om 4 uren, zal de provisionele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, ten sterfhuize van wijlen den Heer C. Lionarons door den Vendumeester J. C. Gomperts in het openbaar doen verkoopen:

de nalatenschap van genoemden Heer C. Lionarons bestaande in MEUBELEN, AARDE- GLAS en ZILVERWERK, gouden **Horologien**, Porselein en verder **huisraad**.

Paramaribo, den 29 November 1858.
De prov. Curator voornoemd,
DE JONG.

(13380) Op Donderdag den 9 December, des namiddags ten 4 ure, zal de Provisionele Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, ten sterfhuize van wijlen den Heer C. Lionarons, door den Vendumeester J. C. Gomperts, publiek doen veilen:

Het perceel Land gelegen aan den *Rijweg* naar *Kwatta*, bekend onder No. 176 2e. Buitenwijk, met de daarop staande Gebouwen, aankomende den Boedel G. Overeem.

Alsmede:

Het **Erf** met de daarop staande **Gebouwen**, gelegen aan de *Zwartenhovenbrug straat*, bekend onder N. W. La. E. No. 230; aankomende den Boedel J. F. Harfsen als erfgenaam van wijlen Casper Wolfes.

De bewijzen van eigendom en veil-condities liggen ter *visie* aan het Departement voornoemd.

Paramaribo, den 29 November 1858.
De prov. Curator voornoemd,
DE JONG.

(13122) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 3n. December 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

Het lot land No. 6 cum annexis, gelegen aan de rivier *Nickerie*, aankomende de Boedels nu wijlen Alexander en James Cruickshank.

Paramaribo, den 29 November 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

(13121) De Exploicteur bij het Geregtshof in de Kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 10n. December 1858, des voormiddags ten *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

De verlaten plantaadje **de Lemmert** c. a. en

De verlaten plantaadje **Sophia's last** c. a. beiden gelegen in de *Motkreek*, aankomende A. E. P. van Halm Wed. A. Cameron.

Paramaribo, den 29 November 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

(13123) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 10 December e. k. des morgens ten *half negen* ure, publiek bij Executie verkoopen:

de helft in het Huis en Erf gelegen aan de *Wagenweg straat* N. W. La. A. No. 275 M. A. Castagne aankomende, als voor de helft Erfgename in den boedel wijlen J. Castagne.

Paramaribo, den 29 November 1858.
SIMON ABENDANON Sz.

NIEUWSTIJDINGEN.

Paramaribo, *den* 29 *November* 1858.

Op ll. zaturdag avond had, zoo als in ons vorig nommer vermeld was, het bal plaats, hetwelk door de onderofficieren van het garnizoen, aan de onderofficieren en muzijkanten van de Fansche stoomboot *Le Daim*, zou gegeven worden.

Het benedenlokaal van de groote kazerne in het fort *Zeelandia*, was bij die gelegenheid, smaakvol versierd. Eene menigte bloemen, festoenen en ruim 300 vlaggen van verschillende kleuren tooiden de wanden. Aan de oostzijde van het lokaal waren, onder eene sierlijke tent van vlaggen, aan welker regter en linkerzijde de letters S en B in de nationale kleuren, prijkten, zitplaatsen voor Z. Ex. den Gouverneur en zijne hooge gasten op keurige wijze en daar tegenover eene wapentrophée opgerigt. Op meer dan eene plaats zag men den Franschen Adelaar en den Nederlandschen Leeuw in harmonie. — *Vóór* de kazerne was eene fraaije eereboog geplaatst en daarnevens twee hooge kolommen met de letters W en N in top, alles fraai, met bijna 500 gekleurde lampions, verlicht.

De kazerne leverde door dit alles een schoon gezigt op en lokte eene massa toeschouwers uit.

Te *negen* uur vereerden HH. EE. Schimpf en Baudin, benevens hunne familie en gevolg, de feestelingen met hunne hooge tegenwoordigheid en vertoefden aldaar gedurende drie kwart uurs.

Het bal liep tot aller genoegen des morgens ten *vijf* ure af, als wanneer de gasten naar de barrière werden geleid, alwaar de afscheidsmarsch een einde aan het feest maakte.

— Zondag voormiddag heeft Z. Ex. de Schout bij nacht Baudin met zijn gevolg de Godsdienstoefening in de R. C. kerk bijgewoond. De Kappellaan Chs. Magnée hield bij die gelegenheid eene rede in de Fransche taal.

— Bij het luisterrijk diné ten Gouvernements huize op gisteren, is, onder meerdere toasten, door onzen landvoogd een feestdronk ingesteld ter eere van Keizer Napoleon III en de Keizerin, welke door den Gouverneur Baudin beantwoord werd met wederkeerige toast ter eere van Koning Willem III, de Koningin en het huis van Oranje.

— Heden morgen ten acht ure was er groote parade van de schutterij en het Garnizoen op het Gouvernements plein. De Gouverneur Baudin en diens adjudanten volgden den Generaal Majoor Schimpf door de gelederen, onder het aanheffen der muzijk.

In de Curaçaosche Couranten tot den 6den dezer, lezen wij het volgende:

„Het is ons zeer aangenaam te kunnen mededeelen, dat de geschillen tusschen het gouvernement der Nederlanden en dat der Republiek Venezuela thans geheel vereffend zijn. *El Noticioso* van La Guayra, van den 12 October, bevat aangaande deze vereffening het volgende artikel: —

„De overeenkomst, gesloten door den Heer Commissaris van den Koning der Nederlanden met Venezuela, betreffende de geschillen van Coro en het eiland Aves, is gisteren door de Nationale Conventie goedgekeurd.

„De Heer Van Rees vertrekt heden naar Puerto Cabello met voornemen zich naar Valencia te begeven, ten einde de ratificatien der overeenkomst uitewisselen. Zal men aan den Heer Van Rees, binnen den tijd van *twintig* dagen na de uitwisseling der ratificatien, de 60,000 dollars, welke men nog schuldig is, kunnen betalen? Wij twijfelen zeer hieraan; want de schatkist is ledig, geheel en al uitgeput ten gevolge der vele onvoorziene gebeurtenissen na de jongste omwenteling; en wanneer de uitbetaling niet geschiedde, welken maatregel zal de Heer Van Rees nemen? Wij verwachten van zijn edelmoedig en regtvaardig karakter, dat hij in aanmerking zal nemen de ongunstige omstandigheden, waarin de Republiek zich thans bevindt, en niet vorderen zal de stipte naleving der overeenkomst, maar het voorbeeld der gezanten van de Vereenigde Staten, Spanje en Denemarken zal volgen, die een aanmerkelijk uitstel hebben verleend voor de maandelijksche uitbetaling der schuld, voortspruitende uit de Ley de Espera, en aan het Gouvernement eenig uitstel zal geven ter regeling der geldelijke bepalingen.

„De belanghebbenden, die toch allen het tegenwoordige gouvernement genegen zijn, en ongetwijfeld bereid zijn hetzelve hunne ondersteuning te verleenen, zullen voorzeker met ons dezelfde verwachting koesteren.

„La Guayra, 9 October 1858.

„*Een vriend van Venezuela.*"

Op den 13, 14 en 15 October heeft het te Curaçao in de Oost-, Midden- en West-Divisie, plaatselijk zeer zwaar geregend, zoo dat men met planten een aanvang heeft gemaakt. Op den morgen van den 13n. heeft men in het stads district eene tamelijk harde bui regen gehad; volgens waarneming aan de Overzijde van Cartagena, is er $1\frac{1}{4}$ duim water gevallen. Op Pietermaai is de regen zwaarder geweest dan in de Willemstad en Overzijde; de bui is van het Zuidoosten opgekomen, en eenige plantages in de Oost-divisie, welke in de nabijheid der stad gelegen zijn, hebben dezen regen zwaar gehad, terwijl het op de buitenplaats Plantersrust volstrekt niet geregend heeft.

Deze bui regen kwam zeer van pas, daar de bewoners van het stadsdistrict groot gebrek hadden aan goed drinkwater. De meeste regenbakken waren leeg en van de weinigen, die van eenig water voorzien waren, moest het water tot eigen gebruik strekken; putwater van de plantages werd slechts met kanoos aangebragt; de plantages, die water met ossenkarren en ezels verkochten, moesten hiervan afzien, wegens gebrek aan voeder voor het vee, en het gaf geene rekening duur hooi te koopen, om water naar de stad te brengen. Het Amerikaansch hooi is tot 8 centen het pond, Amerikaansch gewigt, verkocht geworden, en was op een tijdstip in het geheel niet te bekomen. Men kan dus beseffen de groote blijdschap der bewoners van het stadsdistrict over dezen regen.

Men heeft dikwijls op dit eiland lang aanhoudende droogte en slechte regenjaren gehad, doch zelden had men zoo een algemeen gebrek aan drinkwater als dit jaar; maar het is ook het tweede jaar der droogte en in de eerste 9 maanden van dit jaar is er in het stadsdistrict eene hoeveelheid van 0,180 water gevallen, waarvan 0,105 in de maand Januarij.

Het regensaizoen zet zich goed in, en naar het weder te oordeelen, kan men spoedig zware regens verwachten. Mogen de arbeid en de moeite van den landman dit jaar niet te vergeefs zijn en met een rijken oogst beloond worden.

Engeland.

Uit London schrijft men het volgende:

De *Triester Zeitung* deelt een feit mede, dat, bijaldien het waar is, tot een conflict tusschen Rusland en Engeland kan aanleiding geven. De heer Pericles Stauro, tot vice consul van Rusland te Prevesa (Epirus) benoemd zijnde en als zoodanig reeds het exequatur van de Porte ontvangen hebbende, wilde zich, alvorens in functie te treden, naar Janino bij den Russischen consul begeven, om volgens last, van dezen zijne instructien te ontvangen. Ten dien einde begaf hij zich naar den Engelschen consul, om zijn paspoort te laten viseren, maar in plaats dat deze daaraan voldeed, arresteerde hem de Engelsche consul en liet bovendien eene huiszoeking bij hem doen, waarbij aan de echtgenoote van den heer Stauro gewelddadiglijk eene portefeuille met papieren ontnomen werd. De heer Stauro moet, volgens de *Triester Zeitung*, dienaangaande reeds klagten ingediend hebben.

— Het glazen paleis te New-York is gedurende de kermis eene prooi der vlammen geworden met al wat het bevatte, waaronder een groot aantal voorwerpen van waarde en zeldzaamheid. De brand begon uit te barsten op een oogenblik; dat sich omstreeks 2000 personen in het paleis bevonden. Men vreest dat velen in de vlammen zullen zijn omgekomen. De hitte was zoo hevig, dat de brandspuitgasten in de onmogelijkheid waren om diensten te bewijzen.

— Uit Havana wordt gemeld, dat aldaar een kruidmagazijn in de lucht is gesprongen. Hoeveel personen door die ramp zijn omgekomen, wist men nog niet; reeds was de dood van 28 bevestigd, terwijl een honderdtal personen als gekwetst bekend waren. Bij het vertrek der boot naar New York was men bezig met het wegruimen der overblijfselen van het magazijn, waaronder nog een groot aantal menschen bedolven waren. Door den schok der ontploffing zijn 90 suikerraffinaderijen vernield.

Frankryk.

De Fransche *Moniteur* behelst het rapport, betreffende de organisatie van het bestuur van Algerie. Dit rapport is gevolgd door een besluit, waarbij algemeene raden in elke provincie worden ingesteld.

— De heer Montardy de Montravel, kapt. ter zee, is benoemd tot gouverneur van Fr. Guyana.

— Den 27 October is te Marseille een luisterrijk banket van 400 couverts aan den heer de Lesseps aangeboden. De genoodigden bestonden uit aanzienlijke handelaren. Bij deze gelegenheid waren de voornaamste societeiten, de beurs en andere openbare inrigtingen geïllumineerd.

De heer de Lesseps heeft op een hem gebragten toast geantwoord, dat de werkzaamheden van de doorgraving der landengte van Suez binnen drie maanden zullen beginnen en dat het Kanaal binnen drie jaren zal worden geopend. Deze mededeeling werd met geestdrift vernomen. Toen het banket geëindigd was, dat in de zaal van den grooten schouwburg werd gegeven en waarbij de loges gevuld waren met een groot aantal toeschouwers, hief de bevolking luide toejuichingen aan.

— Te Malta zijn den 25 October tijdingen ontvangen uit Britsch Indie. Daaruit blijkt, dat de opstandelingen van Oude eene bloedige nederlaag geleden hebben in een gevecht met de Engelschen. Van 3000 hunner zijn namelijk niet minder dan 1000 gesneuveld, terwijl bovendien nog een groot aantal der overigen op de vlugt achterhaald is.

Naar luid van berigten uit Calcutta, wanhoopte men in het binnenland echter aan het spoedig teneinde brengen van den oorlog. Op vele punten hebben de rebellen, wier aantal toeneemt, zich terug getrokken in de jungls.

In het district Valrapatung heeft het rebellenhoofd Tanteatop den ouden bondgenoot der Engelschen geslagen, eene stad op hem veroverd en 30 stukken geschut buit gemaakt. Randhuen Sing, een ander hoofd der opstandelingen, trekt eene aanzienlijke strijdmagt bijeen in het district Holepore.

In Behar is de positie der Engelschen slecht. De rebellen zijn op alle punten van dit gebied binnengedrongen en hebben het opperhoofd Comer Sing tot koning geproclameerd.

Te Shahabad in Moultan, zijn de 62ste en 69e. inlandsche regementen en het 4de regement artillerie in vollen opstand.

De hoofdbepaling van het tractaat met België tot wering van den nadruk, hetwelk eerstdaags ter goedkeurig aan de Staten-Generaal zal worden aangeboden, is vervat in art. 1 en luidt:

Te rekenen van het tijdstip, waarop, overeenkomstig de bepalingen van art. 12 hier benoden, de tegenwoordige overeenkomst uitvoerbaar zal worden; zullen de schrijvers van wetenschappelijke of letterkundige werken, aan welke de wetten huns lands het regt van eigendom of van kopij thans waarborgen, of in het vervolg zullen waarborgen, gelijk mede hunne regtverkrijgenden, de bevoegdheid hebben, dat regt op het grondgebied van het andere land uit te oefenen gedurende denzelfden tijd en

binnen dezelfde grenzen als in dat andere land het regt wordt uitgeoefend, hetwelk aan de schrijvers van de aldaar uitkomende werken van gelijken aard is toegekend, in diervoege dat de her- of nadruk, in den eenen der beide staten, van wetenschappelijke en letterkundige werken, die in den anderen zijn uitgekomen, zoover de tegenwoordige overeenkomst met gezegde wet in strijd is, zal worden behandeld op dezelfde wijze als de her- of nadruk van werken van gelijken aard, die oorspronkelijk in dat andere land zijn uitgegeven en dat de schrijvers van het eene der beide landen voor de regtbanken van het andere, dezelfde regtsvordering zullen hebben en dezelfde waarborgen zullen genieten tegen ongeoorloofden na- of herdruk, als de wet aan de schrijvers van laatstgenoemd land heeft toegekend of in het vervolg mogt toekennen.

Van de bescherming van het eigendoms- of kopijregt, bij dit artikel bedongen, is uitgezonderd het uitsluitend vertalingsregt, 't welk de bestaande of toekomstige wetten van het een of ander land mogen geacht worden den schrijver voor te behouden.

De uitzondering, die voor zekere soorten van voortbrengselen uit art. 5 der wet 25 Januarij 1817 (*Staatsblad* no. 5) zou kunnen voortvloeijen, wordt wederkeerig opgeheven van het oogenblik der in werking treding van de tegenwoordige overeenkomst.

Bij dit tractaat worden de Hollandsche en Vlaamsche taal als eene en dezelfde beschouwd.

Bij de marine der Vereenigde Staten heeft onlangs een feit plaats gehad, hetwelk de Amerikanen wel niet zullen nalaten, de Engelschen tegen te werpen als eene wederlegging der meermalen herhaalde beschuldiging, dat zij door hunne onverschillige flaauwheid ten aanzien der slavenhalers den slavenhandel begunstigen. De Amerikaansche brik *Dolphyn* heeft namelijk een schip genomen, hetwelk, met eene lading negers aan boord, van de Afrikaansche kust naar Cuba onder zeil was. Dit laatste, insgelijks een Amerikaansch vaartuig en voorzien van papieren uit eene haven der Vereenigde Staten, is eigenlijk door eene list van den kommandant der *Dolphyn* in den strik geloopen; daar deze, om met eenig uitzigt op goed gevolg op het slavenschip jagt te maken, de Engelsche vlag liet hijschen, waardoor de ander bedrogen, oogenblikkelijk de Amerikaansche kleuren te voorschijn bragt en zich dus, zonder het te vermoeden, onder de jurisdictie plaatste van het vaartuig, door hetwelk hij vervolgd werd. De *New York-Herald* meldt daaromtrent de navolgende bijzonderheden: »De brik *Dolphyn*, onder bevel van den luitenant Maffit, arriveerde den 22sten Augustus te Keij-West, om den 24sten naar Boston te vertrekken. Daags voor de aankomst in eerstgemelde plaats had dit vaartuig tegen het aanbreken van den morgen een schip in het gezigt gekregen, hetwelk den officieren aan boord eenigzins verdacht voorkwam, omdat uit de manoeuvres genoegzaam was op te maken, dat het er op toegelegd werd om de *Dolphyn* in allen gevalle te ontwijken. Tegen vier ure in den namiddag was men het echter genaderd; men heesch de Engelsche vlag en rigtte op het vaartuig twee schoten met los kruid, doch hoe duidelijk verstaanbaar dit voor den ander wezen mogt, zoo scheen men er daar toch geen acht op te slaan, waarom aan boord van de *Dolphyn* besloten werd, zich met een weinig meer nadruk te doen hooren, door er een kogel op af te zenden. Hierop haalde de andere de Amerikaansche vlag op en vervolgde wel zijn koers, doch tevens blijkbaar met het doel om zoo spoedig mogelijk uit den weg te komen, toen hij op eens een kogel in het want kreeg, ten gevolge waarvan hij zich genoodzaakt zag bij te draaijen en de vlag te strijken. Spoedig daarna had de *Dolphyn* de brik aan boord geklampt, en het bleek nu, dat deze met eene lading van 318 negers van de Afrikaansche kust kwam. De equipage werd nu in verzekerde bewaring gesteld en het schip toevertrouwd aan den luitenant Bradford, die in last kreeg om het te Charleston in Zuid-Carolina op te brengen, terwijl de kapitein van den slavenhaler aan boord der *Dolphyn* werd gehouden. Het Amerikaansch gouvernement, bij officiële kennisgeving vernomen hebbende, dat de negers te Charleston waren ontscheept, gaf per telegraaf den marshall der Vereenigde Staten in last, hen naar het fort Sumter, vijf mijlen landwaarts in, te doen transporteren. Na de inbeslagneming der brik waren er intusschen twaalf, ten gevolge van bekrompen ruimte en gebrek aan luchtververseching, op zee overleden; wat de overigen betreft, daaromtrent worden de noodige maatregelen genomen, om ze naar hun vaderland terug te zenden. Met dit laatste geeft het kabinet van Washington eene gevoelige les aan het Engelsch gouvernement, hetwelk — eenmaal gehecht aan het denkbeeld, dat hetgeen de moeite waard is om in bezit te worden genomen, ook waard is te worden gehouden, — gewoonlijk alle negers, die door Engelsche kruisers aan boord van slavenhalers worden gevonden, naar Britsch Guyana of een der Antillische eilanden zendt, welke handelwijze de Engelsche bladen wel eens pogen te verdedigen, met de bewering, dat het voor die negers veel beter is, naar eene Engelsche kolonie te worden getransporteerd, waar zij slechts als vrije arbeiders worden opgenomen, dan aan hun vaderland te worden teruggegeven. Dit laatste willen de Amerikanen nu wel in beginsel doen gelden: doch — zoo vragen zij — waartoe dienen dan al die chicanes en al die spitsvinnige redeneringen, waarmede de Engelsche politiek het ons, juist wegens onze handelingen ten aanzien der Afrikaansche negers, op den duur zoo lastig maakt? Op den keper beschouwd, heeft datgene, hetwelk de Engelschen, gelijk wij dan moeten veronderstellen ter kwader trouw, in ons zoo zeer afkeuren, geen ander zedelijk gevolg, dan dat een gedeelte van het negerras juist door onze handelwijze aan het ellendig lot wordt ontrokken, hetwelk die menschen in hun vaderland te wachten staat, terwijl zij, eenmaal naar onze bezittingen getransporteerd, niet minder vrij zijn dan op Engelsch terrein."

Miss. SAINT CLAIR
ONDER DE ROOVERS,
In het gebergte bij Como.

De nacht was duister; de laatste fakkel van een' onzer leidslieden was uitgebrand, en hij had juist eene kleine lantaarn aangestoken, die ik hem voorhield, toen eene barsche stem van uit de struiken een *Aspetta!* brulde. *Ladroni!* riep onze leidsman ontsteld terwijl een man ademloos op ons afkwam en mijnen muilezel in den teugel viel. »Roovers! roovers!" riep ik den overste en zijne echtgenoot toe, die met den anderen leidsman een goed eind vooruit waren, »om Gods wil, redt u door de vlugt!" — Zij hoorden mijne waarschuwing en waren met den leidsman, die aan den staart van een hunner dieren ging hangen, in korten tijd uit het gezigt. De hijgende booswicht, die mijnen muilezel vast hield, riep dreigend: »Denari subito!" Tot antwoord sloeg ik hem de lantaarn zoo duchtig tegen het gezigt, dat hij, niet kunnende zien, terug viel en het licht uitging. Spoedig spoorde ik mijn' muilezel met den spitsen stok aan, en deze, zich uit de handen des roovers losrukkende, draafde weg. Omdat ik bespeurde, dat niemand mij vervolgde, dacht ik het gevaar ontkomen te zijn. Maar mijn dier draafde goed door, ik zag licht, hetwelk ik voor de fakkel van den overste hield, en reeds verheugde ik mij over mijne ontkoming, toen ik, het licht bereikende, mij eensklaps midden onder eene bende gewapende roovers bevond. Ik verwachtte een' oogenblikkelijken dood, en smeekte derhalve, terwijl ik hun ongevraagd mijne beurs overgaf, vurig om mijn leven. Zij verlangden echter, zonder op mijne bede te letten, mijn horologie en mijne beurs, en toen ik hen verzekerde, dat ik hun alles gegeven had, wat ik van waarde bij mij droeg, verklaarde mij de hoofdman, na eene korte beraadslaging met de overigen, dat ik hun een' brief aan mijne vrienden zoude geven, waarin ik moest schrijven, dat zij den roovers 1000 kroonen voor een losgeld betalen zouden. Dezen brief zonde hij door twee roovers laten bezorgen; indien zij het geld kregen, dan zoude ik uitgeleverd worden aan hem, die mij kwam halen; kregen zij het niet, dan moest ik sterven. Alle tegenbedenkingen waren vruchteloos; de hoofdman deed papier, pen en inkt brengen, en ik schreef een' brief aan den overste Cleveland; naar Cadenabia. Daar het echter mogelijk konde zijn, dat de overste deze plaats door zijne vlugt niet aangedaan had, gaf ik den raad, dat men den brief verder aan lord L. zoude brengen. Men kan denken, dat ik mijne vrienden om de spoedigste hulp verzocht, wijl de roovers mij volstrekt niet meer dan vijf uren tijds wilden vergunnen, omdat zij, zoo zij voorgaven, nog eenen grooten marsch moesten doen, om een' anderen roof te plegen en de bende spoedig moest uit elkander gaan, om de geregtsdienaren, die hen op het spoor waren, te ontwijken. Te vergeefs verzocht ik, dat, ingeval mijne vrienden het losgeld niet spoedig genoeg verzamelen konden, zij mij liever mede zouden nemen, terwijl ik hen verzekerde, dat mijne vrienden, indien men hun slechts tijd gunde, zekerlijk mijn losgeld zouden betalen. — Maar de hoofdman was onverbiddelijk. »Indien hij zijne bedreigingen niet punktelijk vervulde, zijde hij koeltjes, zoude hij nooit een losgeld krijgen; daarom moest hij ook, als hij eens zijn woord gegeven had, om een' gevangene op een bepaald uur te vermoorden, zijn woord gestand doen. — Ja, nog kort te voren, was hij genoodzaakt geweest, eene vrouw om te brengen, welker bloedend lijk op den berg lag, omdat men haar losgeld niet op den bepaalden tijd had gebragt." Ik ijsde bij de gedachte, dat dit, binnen weinige uren, ook mijn lot konde wezen.

Hoezeer ik echter den dood vreesde, beving mij ook nog eene andere, en meer verschrikkelijke vrees: want een der roovers had eene dreiging geuit, die het bloed in mijne aderen deed stollen. Voordat ik den brief schreef, verklaarde ik den hoofdman, dat, dewijl ik mijne eer hooger achtte dan mijn leven, ik, indien hij mij niet voor den

zelve instond, geen penning voor mijn leven wilde geven. Hij beloofde mij, zoo veel mogelijk, te beschermen; want hij bewonderde den moed en de stoutheid, die ik bij de poging om den roover, die mij eerst had aangevallen, te ontkomen, had betoond. en ik was zulk eene brave ragaza, dat hij alles voor mij doen zoude, wat in zijne magt was. Echter voegde hij er bij, dat het niet altijd in zijne magt stond, vrouwen te beschermen, wijl de ongehuwden onder de bende, iedere vrouw, die in hunne handen viel, als hunnen buit beschouwen. Eindelijk beloofde hij mij toch, dat hij mij eer zelf den dolk in het hart zoude stooten, dan toegeven dat ik mishandeld werd.

Dit gesprek had onder wegs plaats, toen hij naast mij reed, terwijl de overigen op eenen kleinen afstand volgden. Intusschen kwamen wij bij het rooovershol aan, hetwelk in eene rots en zoo goed achter steenen en struiken verborgen was, dat men zelfs niet het minste spoor eener woning konde ontdekken. Door den ingang moesten wij bijna op handen en voeten kruipen, en kwamen toen in een ruim vertrek, waar de vrouw van den hoofdman het avond-eten voor de bende bereidde. Zij was eene der schoonste vrouwen, die ik immer gezien heb, en zij moest mij doorzoeken, of ik nog iets van waarde bij mij had.

Zij deed mij allerlei vragen over mijne kleeding, mijn vaderland, mijne minnaars en voornamelijk over de wijze hoe ik in dit bosch gekomen was, en voegde er den, zonder een antwoord af te wachten, bij, dat de priester haar gezegd had, dat alle Engelschen ketters en van den duivel bezeten waren, hetwelk de oorzaak is, dat zij zoo door de wereld zwerven — en zij wilde gaarne weten, of het dan toch waar was, dat zij van den duivel bezeten zijn?

Mij viel in gedachte dat ik dit bijgeloof wel ten mijnen voordeele kon aanwenden, en verhaalde daarom aan de vreesachtig luisterende allerlei sprookjes van duivels hoe deze in ons varen, ons folteren en martelen, en hoe zij eindelijk ook in diegenen overgaan, die ons te na komen, om ons te omhelzen en te kussen. Die arme vrouw deed sidderend eenige stappen achterwaarts, en verhaalde daarop aan de bende dat zij eene van den duivel bezetene vrouw in hun midden hadden. Tot mijne innige vreugde vernam ik; dat het sprookje ook bij deze ruwe menschen invloed had; en hoopte dat het iets zoude bijdragen om; zoo niet mijn leven dan toch mijne eer te redden.

Onder de zaken die ik uit mijn zak gehaald had was ook een stuk opium, dat ik 's ochtends bij mij had gestoken, om een verband voor het oog van een der bedienden te bereiden, hetwelk ik echter voor mijn vertrek niet gereed had kunnen krijgen. Ook dit hoopte ik zoude mij hier van dienst zijn. De vrouw begeerde te weten wat het ware en ik zeide haar, dat het een harst was die in eene zekere hoeveelheid genomen, den mensch in den droom zijne toekomst laat zien. De bijgeloovige vrouw geloofde dit, en verzocht mij om de noodige hoeveelheid. Ik gaf haar, zooveel ik noodig oordeelde, om haar in een diepen slaap te brengen, brokkelde het overige gedeelte zoo klein mogelijk en verborg het in mijn handschoen.

De roovers zaten nu te eten en ik werd weder bij hen gebragt om hen intusschen gezelschap te houden. Ik vond het niet raadzaam deze uitnoodiging af te slaan, hoewel het mij zwaar viel, iets door de keel te krijgen. Ik verzocht iets te mogen drinken, in de hoop, om in de kruik, uit welke zij allen dronken, den opium te kunnen laten vallen; maar uit vrees voor den duivel die zij bezeten waanden, weigerden zij mij de kruik, en gaven mij wat wijn in den beker. Nu was goede raad duur, de roovers; zeven in getal, zaten om de tafel, die zij niet spoedig schenen te willen verlaten, terwijl eenigen het bekende luidruchtige m o r r a s p e l begonnen, en de overigen onder het bedenken hunner gruweldaden, vloeken en ontuchtige liederen, bleven drinken. Een dezer moordenaars beroemde zich dat hij sedert hij dit handwerk uitoefende, negentien personen met eigen hand vermoord had.— » Wel nu, Pietro, riep een ander, een blik op mij werpende, wanneer gij er zoo'n vermaak in schept dan kunt gij van nacht het twintigtal vol maken, want de d. . . . l zal mij halen, als wij voor deze een penning krijgen. De kerels hadden reeds tweemalen van Cadenabia terug kunnen wezen. Nog vier kwartiers en als zij er dan niet zijn, is het met haar gedaan.

(*Vervolg en slot in ons volgend nommer.*)

Producten-Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Suiker. Den 29 dezer, 23 a 25 vaten van plant. *Le Mastrouge* a 11,17 cents.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 28 dezer, het schip *Martina Adriana*, kapt. van 't Hoff, van Amsterdam.

Idem, de Fr. Oorlogs schoener *la Laborieuse*, van Cayenne.

Idem, de Eng. schoener *Satellite*, van Demerary.

UITGEKLAARD.

Den 26 dezer, de Fransche schoener *la Belle Poule*, kapt. M. Giaimo, naar Caijenne; lading: 71 mandjes en 8 kisten Pijpen; 1 kist inhoudende 4 dozijn Bier, 7 kwart vaatjes gez. Vleesch, 50 Z. M. Kazen, 15 vaatjes Reuzel; diverse Meubelen uit het Entrepot, 22 roode kelders Genever en voor exportatie 101 groene kelders Genever.

Den 27sten, de Nd. Am. bark *Arethusa*, kapt. C. A. Homans, naar Gloucester, lading: 54 vaten Suiker 80,970 pond, 91 vaten Melassie 12.181 gallons, 115 balen Kakao 15,558 pond en 70 ton oud Yzer.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij J. Gisius.

Cuba, kapt. Eijlers, adres bij F. P. Bouguenon.

Josephina Bernardina, kapt. A. F. Bos, adres bij J. Gisius.

Sagitta, kapt. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Amsterdam, kapt. Wehdemeijer, adres bij H. Degenhard.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij H. C. Levij.

ADVERTENTIEN.

(13386) Heden beviel van een Zoon M. C. HARREBOMÉE, geliefde Echtgenoot van A. BROUWER.

Paramaribo, den 29 November 1858.
Eenige Kennisgeving.

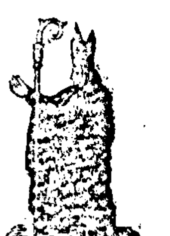

Voor het **St. NICOLAAS-FEEST** zal in het *Surinaamsch Koffijhuis* op aanstaanden ZATURDAG den 4den, ZONDAG den 5den en MAANDAG den 6 en December des avonds verkrijgbaar zijn:

VERVERSCHINGEN,

DRANKEN, **St. NICOLAAS GESCHENKEN** en *elegante* **Kinder Speelgoed.**

Entrée **50 centen** in *Vertering* of naar gelang in **SPEELGOED.**

(13385)

(13387) Te verkrijgen bij den ondergeteekende mits a CONTANT:

Extra soort Leijen Spijkers.

DAKLEIJEN

van 8 † 16;

Grooter soort van **12 † 24** wordt dagelijks verwacht per het schip *Alkmaar*, van *Glasgow.*

L. SCHMIDT.

FERD. HARTEN

heeft ontvangen per kapt. ZAAL en Heden ontpakt:

Zeemleder **Handschoenen** voor Dames en Heeren.

Begonnen *BORDUUR PANTOFFELS* met toebehooren.

Schotsche FRANJES, witte en zwarte **STRAMIEN.**

Castor wol, Saijet in soorten.

Gekl. **KINDERSOKKEN**, fijne **Haarspelden.**

Lampkousen, Schilderijen Koord.

BREIKATOEN in soorten, *KNOOPZIJDE.*

Beursen garnitures, beste zwarte *ZIJDE.*

Gekl. en zwart fuweel *LINT*, **CHENILJE** in alle kleuren.

Garen LINTEN, Watten, etc.

(13384)

12 Cents KONTANT per pond Amerikaansch voor de reeds geadverteerde *p. m.* **13000** pond **BAKKELJAAUW.**

(13384) A. HEWITT.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**